

ЛУИ АРАГОН ИЗ „ЕЛЗА“

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

* * *

*Тези стихове, повтаряни безспир в нощта,
из главата ми досадно се въртяха,
на устата ми се спряха с дързост плаха
и побягнаха, когато изток заблестя.*

*Аз на сънища съм сляпо огледало,
само тебе виждах и в безсънни часове,
този неудачен припев само теб зове,
твое е пробуждането ми изцяло.*

*И кое ли свърза думите крилати,
и кое им даде вкус на алкохол желан,
чар на скритом четен във училище роман?
Те заглъхват, както чезнат аромати.*

*Как сега да си припомня всеки звук и стих —
тъй красиви ми изглеждаха тогава,
исках да ги помня, тръпнех и в забрава
все започвах отначало своя шепот тих.*

*С приказни криле от мен стихът се отдели,
бездна във сърцето ми след него има;
аз съм римата, която търси рима,
длан, която се разтваря — дъжд дали вали.*

*Но едно, поне едно е безсъмнено:
ритъмът дълбоко във кръвта ми бе роден,
тази песен всеки срещнат би запял след мен,
сякаш блика от сърцето му ранено.*

После изгрев идва всичко туй да помете,

*призрачните песни чезнат надалече
и в поток от светлина изкъпан вече,
помня само, че за тебе все говорят те.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.